

388R3105

8.10.88

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

Nr L 277/21

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EEG) nr 3105/88

av den 7 oktober 1988

om tillämpningsföreskrifter för obligatorisk destillation enligt artiklarna 35 och 36 i
förordning (EEG) nr 822/87

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION
HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av Anslutningsakten för Spanien och
Portugal,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den
16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av
marknaden för vin⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning
(EEG) nr 2964/88⁽²⁾, särskilt artiklarna 35.8, 36.6, 47.3 och 81
i denna, och

med beaktande av följande:

De destillationer som föreskrivs i artiklarna 35 och 36 i
förordning (EEG) nr 822/87 skall genomföras i enlighet med
bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 2179/83 av den
25 juli 1983 om allmänna bestämmelser om destillation av vin
och biprodukter från vinframställning⁽³⁾, senast ändrad
genom förordning (EEG) nr 2505/88⁽⁴⁾.

Det är nödvändigt att fastställa såväl villkoren för hur
producenterna skall uppfylla sina skyldigheter enligt
artiklarna 35 och 36 i förordning (EEG) nr 822/87 som de
skyldigheter som åligger destillatörerna.

Artikel 14 i förordning (EEG) nr 2179/83 ger möjlighet att
befria vissa småproducenter från den skyldighet som
föreskrivs i artikel 35 i förordning (EEG) nr 822/87 genom
tillbakadragande under kontroll av biprodukter från
vinframställning. På begäran av Italien bör denna möjlighet
kunna utnyttjas inom den italienska delen av
vinodlingszonerna C, för producenter med en produktion av
högst 40 hektoliter, för att undvika att en orimlig börda läggs
på dem.

(¹) EGT nr L 84, 27.3.1987, s. 1.

(²) EGT nr L 269, 29.9.1988, s. 5.

(³) EGT nr L 212, 3.8.1983, s. 1.

(⁴) EGT nr L 225, 15.8.1988, s. 14.

Enligt artikel 35 i förordning (EEG) nr 822/87 skall
vinproducenter till destillation leverera en produktmängd
vars totala alkoholhalt svarar mot en viss procentandel av den
naturliga alkoholhalten i de druvor som använts vid
framställning av vinet.

I praktiken är det ytterst svårt att på grundval av
alkoholhalten i de använda druvorna beräkna hur stor
produktmängd som skall levereras, eftersom förhållandet
mellan mängden druvor och den mängd vin som framställs av
dessa druvor kan variera kraftigt mellan olika sorter. Dessa
svårigheter kan undvikas

och kontrollerna genomföras smidigare och mera effektivt
om beräkningen görs på grundval av vinets alkoholhalt.
Därför kan det ekonomiska syftet med systemet uppnås
utan att producenterna tvingas leverera större mängder.

Enligt artikel 13.3 i förordning (EEG) nr 2179/83 används en
lägre procentsats för producenter som levererar sina
pressrester för framställning av önocyanin. Eftersom den
alkohol som finns i pressresterna utgör en betydande andel av
den mängd alkohol som skall levereras bör den lägre
procentsatsen fastställas till 5 %. Enligt samma bestämmelse
används en lägre procentsats för producenter av vitt
kvalitetsvin fso. Erfarenheter från tidigare produktionsår ger
vid handen att denna procentsats bör fastställas till 7 %.

För att kunna bestämma alkoholhalten i de produkter som
skall levereras är det dessutom nödvändigt att i enlighet med
artikel 35.2 i förordning (EEG) nr 822/87 fastställa en viss
naturlig alkoholhalt för varje produktionsår och varje
vinodlingszon. Enligt artikel 35.4 i förordning (EEG)
nr 822/87 gäller denna skyldighet emellertid inte för
producenter inom vissa zoner. Eftersom det inte finns någon
exakt information om alkoholhalten i viner från efterföljande
produktionsår får bestämningen göras på grundval av den
genomsnittliga halt som uppmätts inom vinodlingszonerna i
fråga under tidigare produktionsår, med hänsyn tagen till
kvalitetsförbättringar. Det skall dock vara möjligt att ändra
den alkoholhalt som avses ovan före den dag när destil-
lationen av vinet inleds, så att hänsyn kan tas till skördens
kvalitet. Dessutom har erfarenheten visat att det bör ges

möjlighet att fastställa andra alkoholhalter för förvaltningsenheter som drabbats av ovanligt dåliga väderleksförhållanden och som förklarats som katastrofområden av medlemsstaterna.

Enligt artikel 35.3 andra stycket i förordning (EEG) nr 822/87 bör minimikrav fastställas för biprodukternas egenskaper. Vad gäller leverans till destillation är enda syftet med att fastställa dessa krav att ge destillatörerna tillgång till användbara råvaror till en rimlig kostnad och vad gäller tillbakadragande under kontroll är minimikraven beträffande biprodukterna av grundläggande betydelse för detta system.

Vad gäller den destillation som föreskrivs i artikel 36 i förordning (EEG) nr 822/87 bör varje producent ha rätt att från den mängd som han är skyldig att leverera till destillation göra ett avdrag som högst motsvarar familjens konsumtion och eventuellt exporterade mängder. Det bör därför föreskrivas att all vinexport skall äga rum före ett visst datum, så att resterande mängder kan destilleras enligt reglerna före produktionsårets slut.

Enligt artikel 36.2 i förordning (EEG) nr 822/87 gäller inte destillationsskyldigheten för normal vinproduktion. Den normala produktionsmängden bör anges för var och en av de olika kategorier av vin som framställs av druvor som klassificerats för två ändamål.

Den mängd som skall destilleras av varje producent bör fastställas på grundval av den totala produktionen. Denna framgår av den deklaration som föreskrivs i kommissionens förordning (EEG) nr 3929/87 av den 17 december 1987 om skörde-, produktions- och lagerdeklarationer avseende produkter inom vinsektorn⁽¹⁾ och av de uppgifter som finns i de journaler som föreskrivs i kommissionens förordning (EEG) nr 1153/75 av den 30 april 1975 om fastställande av följedokument för vinprodukter och om de skyldigheter som åligger producenter och handelsidkare, med undantag av detaljister, inom vinsektorn⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 418/86⁽³⁾.

Vissa tidsfrister skall anges för när destillatörerna skall betala producenterna det lägsta uppköpspris som fastställs i enlighet med artiklarna 35.5 a och 36.3 i förordning (EEG) nr 822/87.

Enligt artiklarna 35.6 och 36.4 i förordning (EEG) nr 822/87 kan destillatörer antingen motta stöd för den produkt som skall destilleras eller leverera destillatet till interventionsorganet.

För att få stöd skall de berörda parterna lämna in en ansökan och bifoga ett antal verifikationshandlingar. För att systemet skall fungera på samma sätt i alla medlemsstater bör tidsfrister anges för inlämnande av ansökningarna.

För att undvika oberättigade utbetalningar bör det föreskrivas att utbetalning av stöd eller betalning för den alkohol som levereras till interventionsorganet endast får ske om destillatören hos detta organ lägger fram ett giltigt bevis för att han har betalat producenten uppköpspriset eller ställt en säkerhet till förmån för denne.

För att destillationssystemet skall fungera så effektivt som möjligt bör vissa tidsfrister fastställas inom vilka producenterna och destillatörerna skall genomföra åtgärderna.

För att höja vinets kvalitet skall alla press- och jäsningsrester destilleras. Det bör därför föreskrivas att destillation av vin enligt artikel 35 i förordning (EEG) nr 822/87 inte får äga rum i början av produktionsåret.

Det är nödvändigt att undanröja risken för att de produkter som framställs genom destillation av vissa viner enligt artiklarna 35 och 36 i förordning (EEG) nr 822/87 orsakar störningar på marknaden för vinsprit med en registrerad ursprungsbeteckning. Enligt artikel 3.2 i förordning (EEG) nr 2179/83 bör det därför föreskrivas att en produkt som framställs genom direkt destillation av sådana viner skall ha en alkoholhalt av lägst 92 % vol.

Eftersom det inte finns någon marknadsorganisation för etylalkohol inom gemenskapen måste de interventionsorgan som har till uppgift att avsätta sådan alkohol sälja den vidare till ett pris som är lägre än uppköpspriset. Det måste därför föreskrivas att garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket skall täcka skillnaden mellan uppköpspriset och försäljningspriset för sådan alkohol upp till ett visst belopp.

Bestämmelserna om finansiering av de interventioner som avses i rådets förordning (EEG) nr 729/70⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2048/88⁽⁵⁾, bör kompletteras så att de också omfattar de fall där interventionsorganen övertar produkter som härrör från destillation.

⁽¹⁾ EGT nr L 369, 29.12.1987, s. 59.

⁽²⁾ EGT nr L 113, 1.5.1975, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 48, 26.2.1986, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT nr L 94, 28.4.1970, s. 13.

⁽⁵⁾ EGT nr L 185, 15.7.1988, s. 1.

En del av det vin som skall levereras till destillation enligt artikel 36 eller eventuellt artikel 35 i förordning (EEG) nr 822/87 får bearbetas till vin tillsatt alkohol för destillation. Bestämmelserna om destillation måste därför anpassas i enlighet med reglerna i artiklarna 25 och 26 i förordning (EEG) nr 2179/83 för att ta hänsyn till detta.

För att kommissionen skall kunna få en överblick över uppfyllelsen av skyldigheterna i samband med destillation enligt artikel 36 i förordning (EEG) nr 822/87 skall medlemsstaterna, på grundval av uppgifter från destillatörerna, hålla kommissionen underrättad om destillationernas förlopp och resultat.

De åtgärder som anges i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I denna förordning fastställs

1. i avdelning I särskilda tillämpningsföreskrifter om destillation enligt artikel 35 i förordning (EEG) nr 822/87,
2. i avdelning II särskilda tillämpningsföreskrifter om destillation enligt artikel 36 i förordning (EEG) nr 822/87.
3. i avdelning III gemensamma bestämmelser om destillation enligt avdelningarna I och II.

AVDELNING I

Destillation enligt artikel 35 i förordning (EEG) nr 822/87

Artikel 2

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 13.3 i förordning (EEG) nr 2179/83, skall producenter som omfattas av den skyldighet som fastställs i artikel 35.2 respektive 35.3 i förordning (EEG) nr 822/87 uppfylla denna skyldighet genom att, i enlighet med artikel 3 i den här förordningen och senast den 31 juli produktionsåret i fråga, leverera

- alla pressrester och jäsningsrester till en godkänd destillatör, och

- i förekommande fall, vin till en godkänd destillatör eller ett godkänt förädlingsföretag som tillsätter alkohol till vin för destillation.

2. Inom den italienska delen av vinodlingszonerna C kan personer som omfattas av den skyldighet som avses i punkt 1 befrias från denna skyldighet genom att utnyttja den möjlighet som fastställs i artikel 35.5 i förordning (EEG) nr 822/87, om de har framställt vin eller på annat sätt bearbetat druvor motsvarande en mängd på mer än 25 hektoliter, men högst 40 hektoliter vin.

Artikel 3

1. Alkoholhalten i de produkter som levereras till destillation skall vara minst

- 10 % av alkoholhalten i vinet, om detta framställs direkt av druvor,
- 5 % av alkoholhalten i vinet, om detta framställs av druvmust, druvmust i jäsnings eller nytt, icke färdigjäst vin.

2. Den alkoholhalt som anges i punkt 1 första strecksatsen skall minskas till

- 5 % för producenter som levererar pressrester för framställning av önocyanin,
- 7 % för producenter av vitt kvalitetsvin fso, för den del av deras produktion som denna beteckning kan användas på.

Artikel 4

För bestämningen av alkoholhalten i de produkter som skall levereras till destillation i någon av de former som anges i artikel 2 skall följande fasta naturliga alkoholhalter i volymprocent tillämpas inom de olika vinodlingszonerna:

- 8,5 % inom zon B.
- 9,0 % inom zon C I.
- 9,5 % inom zon C II.
- 10,0 % inom zon C III.

Om skördens kvalitativa resultat gör det nödvändigt, får emellertid halterna ovan ändras innan destillationen av det vin som avses i enligt artikel 11.2 inleds, så att hänsyn kan tas till dessa resultat. De får också ändras inom sådana administrativa enheter eller delar av sådana enheter som i enlighet med den nationella lagstiftningen i medlemsstaterna förklarats som katastrofområden.

Artikel 5

För att hålla destillationskostnaderna inom rimliga gränser skall biprodukterna från vinframställning ha minst följande genomsnittliga egenskaper vid leveransen till bränneriet:

A. Pressrester från vindruvor

- inom vinodlingszon B: 2 liter ren alkohol/100 kg,
- inom vinodlingszon C: 2 liter ren alkohol/100 kg när de härrör från sorter som i klassificeringen av druvsorter för den administrativa enheten i fråga anges som bordsdruvsorter eller sorter avsedda för framställning av vinsprit; 2,8 liter ren alkohol/100 kg när de härrör från sorter som i klassificeringen för den administrativa enheten i fråga endast anges som druvssorter avsedda för vinframställning.

B. Jäsningsrester

- i vinodlingszon B: 3 liter ren alkohol/100 kg och 45 % vattenhalt,
- i vinodlingszon C: 4 liter ren alkohol/100 kg och 45 % vattenhalt.

Artikel 6

1. Alkoholhalten i de biprodukter från vinframställning som dras tillbaka under kontroll enligt artikel 35.4 eller 35.5 i förordning (EEG) nr 822/87 skall lägst motsvara följande mängder:

— Pressrester:

2,1 liter/100 kg vad gäller vitt kvalitetsvin fso och 3 liter/100 kg i annat fall.

— Jäsningsrester:

3,5 liter/100 kg vad gäller vitt kvalitetsvin fso och 5 liter/100 kg i annat fall.

2. När endast pressrester skall dras tillbaka under kontroll, skall de genomsnittliga egenskaper hos biprodukterna från vinframställning vara minst följande:

— Pressrester: 2 liter/100 kg ren alkohol.

— Jäsningsrester: 3 liter/100 kg ren alkohol och 45 % vattenhalt.

3. Den procentsats på 45 % som anges i punkt 2 och i artikel 5 B skall gälla fram till den 31 augusti 1990. Före denna tidpunkt skall en högre procentsats fastställas för den efterföljande perioden.

AVDELNING II**Destillation enligt artikel 36 i förordning (EEG) nr 822/87***Artikel 7*

Producenter som omfattas av destillationsskyldighet enligt artikel 36 i förordning (EEG) nr 822/87 skall fullgöra sin skyldighet genom att leverera sitt vin till ett godkänt bränneri senast den 31 juli under det aktuella produktionsåret.

I sådana fall som avses i artikel 26.1 i förordning (EEG) nr 2179/83 uppfylls skyldigheten när vinet levereras till ett godkänt förädlingsföretag som tillsätter alkohol till vin senast den 30 juni under det aktuella produktionsåret.

Artikel 8

1. Vad gäller det vin som avses i artikel 36.1 i förordning (EEG) nr 822/87 skall varje producent leverera en mängd som motsvarar hans totala produktion, med avdrag för de mängder som bevisligen exporterats senast den 31 juli under det aktuella produktionsåret. Dessutom kan producenten göra avdrag med högst 10 hektoliter från den mängd som skall levereras.

När ett kooperativ omfattas av destillationsskyldigheten gäller det avdrag på 10 hektoliter som avses i första stycket för var och en av de medlemmar som faktiskt har levererat bordsdruvor till kooperativet. Den totala mängd som kooperativet kan göra avdrag för får dock inte överstiga den sammanlagda mängd som återgått till var och en av de medlemmar som har levererat bordsdruvor under produktionsåret.

2. Vad gäller det vin som avses i artikel 36.2 i förordning (EEG) nr 822/87 skall varje producent leverera en mängd som motsvarar hans sammanlagda produktion, med avdrag för

— den mängd som motsvarar den normala produktionen och som beräknas på det sätt som anges i punkt 3,

— mängder som bevisligen exporterats senast den 31 juli under det aktuella produktionsåret.

Dessutom får en producent göra avdrag med högst 10 hektoliter från den mängd som skall levereras.

3. För varje förvaltningsenhet skall den sammanlagda normala vinproduktionen, vad gäller vin som framställs av druvsorter som inom denna förvaltningsenhet klassificeras både som druvsorter för vinframställning och som sorter för andra ändamål, vara lika med den genomsnittliga produktionen under produktionsåren 1974/75–1979/80 i De Tio och produktionsåren 1978/79–1983/84 i Spanien.

Vad gäller vin som framställs av druvsorter som inom en och samma förvaltningsenhet klassificeras både som druvsorter för vinframställning och som sorter för framställning av vinsprit skall avdrag dock göras för de mängder som destillerats i annat syfte än för framställning av vinsprit med en registrerad ursprungsbeteckning.

Vad gäller det vin som avses i första stycket skall den normala vinproduktionen per hektar fastställas av de berörda medlemsstaterna, som för den angivna referensperioden skall fastställa vilken andel av vinet som framställs av druvor som inom en och samma förvaltningsenhet är klassificerade både som druvsorter för vinframställning och som sorter för andra ändamål.

4. Den enskilda producentens sammanlagda produktion skall vara lika med summan av de vinmängder som avses i artikel 7 och som framgår av den produktionsdeklaration som avses i artikel 2.1 i förordning (EEG) nr 3929/87 samt de mängder som bokförts i de journaler som avses i artikel 14 i förordning (EEG) nr 1153/75 och som producenten själv, efter sista dagen för inlämnande av produktionsdeklarationen, framställt av druvor eller must av sådana druvsorter som avses i artikel 36.1 och 36.2 i förordning (EEG) nr 822/87 och som är upptagna i deklarationen.

Artikel 9

Till följd av undantaget enligt artikel 36.1 och 36.2 i förordning (EEG) nr 822/87 får det vin som avses i den artikeln överföras

- till ett tullkontor för komplettering av tullformaliteter vid export och därefter lämna gemenskapens territorium,
- till ett förädlingsföretag som är godkänt för framställning av vin tillsatt alkohol för destillation för sådan framställning.

AVDELNING III

Gemensamma bestämmelser

Artikel 10

1. De uppköpspriser som avses i artikel 35.5 a och 36.3 i förordning (EEG) nr 822/87 skall fastställas årligen före den 1 augusti för följande produktionsår.

2. Destillatören skall betala producenten det uppköpspris som avses i punkt 1 senast tre månader efter den dag när det aktuella varupartiet mottagits av bränneriet.

Vad gäller destillation enligt artikel 35 i förordning (EEG) nr 822/87 får producenten och destillatören dock komma överens om

- att destillatören skall betala producenten 80 % av uppköpspriset à konto senast tre månader efter leveransen av varorna, eller
- att den à kontobetalning som avses i första strecksatsen skall göras efter leveransen av varorna men senast en månad efter det att fakturan, som skall utställas före produktionsårets slut, har mottagits.

Destillatören skall senast följande 30 november betala producenten det resterande beloppet.

Artikel 11

1. Destillatörer kan få stöd om de uppfyller villkoren i punkt 2.

Stödbeloppen skall fastställas årligen före den 1 augusti för följande produktionsår. De stödbelopp som skall gälla vid tillämpning av artikel 18.3 i förordning (EEG) nr 2179/83 skall också fastställas.

2. Destillatörer som önskar få stöd enligt punkt 1 skall senast den 31 oktober efter produktionsårets slut lämna in en ansökan till interventionsorganet i den medlemsstat där destillationen ägt rum. Bestämmelserna i artikel 17.1 i förordning (EEG) nr 2179/83 skall tillämpas.

Medlemsstaterna kan kräva att den förteckning som avses i punkt 1 a i samma artikel skall vara stämplad av en tillsynsmyndighet.

3. Interventionsorganet skall endast betala ut stöd till destillatören under förutsättning att denne inom två månader efter det att den ansökan som avses i punkt 2 har lämnats in

— lägger fram bevis på betalning av det uppköpspris som avses i artikel 10,

eller

— ställer en säkerhet till förmån för interventionsorganet som motsvarar 110 % av det stöd som ansökan gäller.

När destillatören har lagt fram bevis för att han har ställt den säkerhet som avses i första stycket andra strecksatsen skall interventionsorganet inom tre månader betala honom ett belopp som motsvarar stödet.

I det fall som avses i första stycket andra strecksatsen skall destillatören senast den 31 december efter det aktuella produktionsåret hos interventionsorganet styrka att han erlagt full betalning av det uppköpspris som avses i artikel 10.

Interventionsorganet skall frisläppa säkerheten senast tre månader efter det att beviset har lagts fram.

Om beviset läggs fram efter den 31 december men före den 1 mars följande produktionsår och förseningen inte beror på grov oaktsamhet från destillatörens sida, skall interventionsorganet frisläppa 80 % av säkerheten.

4. I det fall som avses i artikel 10.2 andra stycket skall beviset på betalning av uppköpspriset enligt punkt 3 första stycket första strecksatsen ersättas med ett bevis på erlagt å kontobetalning.

I så fall skall destillatören senast följande 31 december hos interventionsorganet styrka att han har betalat det resterande belopp som avses i artikel 10.2 tredje stycket. Om beviset läggs fram efter den 31 december men före den 1 mars följande år och förseningen inte beror på grov oaktsamhet från destillatörens sida, skall interventionsorganet återkräva 20 % av det utbetalda stödet. Om beviset inte har lagts fram före den 1 mars, skall hela stödet återkrävas.

5. Om det visar sig att destillatören inte har betalat uppköpspriset till producenten, skall interventionsorganet före följande 1 juni betala producenten ett belopp som motsvarar stödet, i förekommande fall genom interventionsorganet i den medlemsstat där producenten hör hemma.

Artikel 12

1. Om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 11 i förordning (EEG) nr 2179/83, får destillation inte utföras efter den 31 augusti under det aktuella produktionsåret.

2. Vin som levereras för att uppfylla den skyldighet som anges i artikel 35.2 i förordning (EEG) nr 822/87 får inte destilleras före den 1 januari under det aktuella produktionsåret.

3. Vid direkt destillation av vin som framställs av druvsorter som inom en och samma förvaltningsenhet klassificeras både som druvsorter för vinframställning och som sorter för framställning av vinsprit skall produkten ha en alkoholhalt av lägst 92 % vol.

4. Destillatörerna skall senast den 10 i varje månad till interventionsorganet skicka en förteckning över de produktmängder som har destillerats och de produktmängder som har framställts genom destillation, i det senare fallet klassificerade på det sätt som anges i artikel 3.1 första stycket i förordning (EEG) nr 2179/83.

Artikel 13

1. Destillatören skall till interventionsorganet leverera en produkt med en alkoholhalt av lägst 92 % vol. senast den 31 oktober efter produktionsårets slut eller, om artikel 11.2 i förordning (EEG) nr 2179/83 är tillämplig, senast den dag som fastställs av den behöriga nationella myndigheten.

2. De priser som skall betalas till destillatören för den produkt som avses i punkt 1 skall fastställas årligen före den 1 augusti för följande produktionsår i enlighet med artikel 18 i förordning (EEG) nr 2179/83.

Om destillatören har mottagit stöd enligt artikel 11 skall priserna minskas med stödbeloppet.

Om destillatören inte har mottagit stöd, skall artikel 11.2–11.5 tillämpas i fråga om de nödvändiga justeringarna.

3. De priser som avses i punkt 2 första stycket skall gälla för neutral alkohol enligt definitionen i bilagan till förordning (EEG) nr 2179/83. För andra former av alkohol skall de priser som avses i punkterna 2 och 3 minskas med ett belopp som skall fastställas årligen före början av varje produktionsår.

4. Interventionsorganet skall betala destillatören senast tre månader efter den dag när alkoholen levereras.

Artikel 14

1. Garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket skall täcka en del av interventionsorganets utgifter för övertagande av alkoholen.

Bidragets storlek skall fastställas före början av varje produktionsår.

Bidrag skall dock inte ges för alkohol som övertas enligt artikel 11.2 i förordning (EEG) nr 2179/83.

2. Artiklarna 4 och 5 i förordning (EEG) nr 729/70 skall tillämpas på bidraget.

Artikel 15

1. Om artikel 26.1 i förordning (EEG) nr 2179/83 är tillämplig, skall kontraktet eller deklARATIONEN om leverans för framställning av vin tillsatt alkohol för destillation lämnas in till det behöriga interventionsorganet för godkännande senast den 31 januari under det aktuella produktionsåret. Interventionsorganet skall meddela producenten resultatet av godkännandeförfarandet senast 15 dagar efter den dag när kontraktet eller deklARATIONEN lämnas in.

2. Destillation enligt artikel 35 i förordning (EEG) nr 822/87 får inte äga rum före den 1 januari under det aktuella produktionsåret och först efter det att kontraktet eller deklARATIONEN godkännts.

3. Framställning av vin tillsatt alkohol för destillation får inte äga rum efter den 31 juli under det aktuella produktionsåret.

4. De förädlingsföretag som tillsätter alkohol till vinet skall senast den 10 i varje månad till interventionsorganet skicka en översikt över de vinmängder som har levererats till dem under föregående månad.

5. För vin som har tillsatts alkohol för destillation skall förädlingsföretagen erhålla ett stöd som fastställts före produktionsårets början.

För att erhålla stöd skall förädlingsföretaget senast den 30 november efter produktionsårets slut lämna in en ansökan till det behöriga interventionsorganet och bifoga kopior av följedokumentet för transporten av det vin för vilket stödet begärs eller en sammanfattning av innehållet i dessa dokument.

Medlemsstaterna kan kräva att kopiorna eller den sammanfattning som avses i andra stycket skall vara stämplade av en tillsynsmyndighet.

Stödet skall betalas ut senast tre månader efter den dag när det styrks att en säkerhet har ställts i enlighet med artikel 26.4 i förordning (EEG) nr 2179/83 och först efter det att kontraktet eller deklARATIONEN har godkännts.

6. Den säkerhet som avses i punkt 5 sista stycket får endast friställas om bevis läggs fram senast den 31 december efter produktionsårets slut för att

- allt det vin som omfattas av kontraktet eller deklARATIONEN har tillsatts alkohol och destillerats,
- det uppköpspris som fastställts för destillationen i fråga har betalats till producenten inom den tidsfrist som anges i artikel 10.2.

Om bevis lämnas efter utgången av den fastställda tidsfristen men före den 1 mars följande år och förseningen inte beror på grov oaktksamhet från förädlingsföretagets sida, skall 80 % av säkerheten friställas.

Om det visar sig att förädlingsföretaget inte har betalat uppköpspriset till producenten skall interventionsorganet för följande 1 juni betala producenten ett belopp som motsvarar stödet, eventuellt genom interventionsorganet i den medlemsstat där producenten hör hemma.

Artikel 16

1. Om producenten eller destillatören inte fullgör sina skyldigheter enligt denna förordning skall den behöriga myndigheten, utom vid force majeure, avgöra vilka åtgärder som den finner nödvändiga med hänsyn till de återopade omständigheterna, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 47 i förordning (EEG) nr 822/87.

2. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de fall där punkt 1 har tillämpats och om vilka åtgärder som har vidtagits när klausulen om force majeure har återopats.

Artikel 17

1. Medlemsstaterna skall senast den 20 i varje månad skicka kommissionen en översikt för föregående månad över

- de mängder vin, jäsningsrester och vin som tillsatts alkohol som har destillerats,
- de mängder alkohol som har levererats till interventionsorganet i samband med destillation enligt artiklarna 35 och 36 i förordning (EEG) nr 822/87,
- de mängder vinsprit som har framställts och de mängder alkohol som dessa produkter innehåller,
- de mängder av övriga produkter med en alkoholhalt av lägst 52 % för vilka ansökningar om stöd har lämnats in.

2. Vad gäller alkohol som har övertagits av interventionsorganen skall medlemsstaterna före den 1 oktober underrätta kommissionen om försäljningspriserna för hela det föregående produktionsåret, om de produktmängder som sålts till dessa priser och om produkternas egenskaper.

3. Medlemsstaterna skall senast den 31 mars underrätta kommissionen om de fall under föregående produktionsår då destillatörer eller förädlingsföretag som framställer vin tillsatt alkohol för destillation inte har fullgjort sina skyldigheter och om vilka åtgärder som har vidtagits med anledning av detta.

Artikel 18

Den referensperiod som avses i artikel 47.1 i förordning (EEG) nr 822/87 skall, för de skyldigheter som avses i

artiklarna 35 och 36 i samma förordning, löpa från den 1 september till den 31 juli under det aktuella produktionsåret.

Artikel 19

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 september 1988.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 oktober 1988.

På kommissionens vägnar

Frans ANDRIESEN

Vice ordförande
